

vse to in še veliko drugiga znotraj in zunaj cerkve in na mertvišu svete Lucije dan h koncu doznano. Mogočen strel, ki so ga Vranski mladenčji oskerbeli, je večerko tega dne na dalječ okoli razglasoval, de je veliko délo doveršeno, in vabil soséde k veselju na drugi dan. Glas topóv se je tudi drugi dan — 3. adventno nedéljo še pred svitam po daljnih ravninah in višinah razlégal, in kér je bilo tudi vreme lepo jasno — le pét stopinj mraza — nas je rés veliko množo sklical. Kar térlo se je od ljudi po cerkvi že pred desetémi; vsak prostorček je bil tésno zastavljen; stoli z odrašenimi natlačeni, po naslonilah polno otrók materam v rokah.

Kadar so visoko častiti gospod Braslovški téhant, duhovski svétnik, Jožef Batistig bili oltarje poblagoslovili, in presv. rešnje telo iz stranskiga oltarja sv. Antona v nov tabernakelj na velki oltar prenesli (kar se je zavoljo premnogo ljudi težko izpeljalo), so stopili čast. gospod Matija Vodúšek, duhovski svétnik, vodja némških šol in némški pridgar v Celji na govorníše (prižnico), ki je tudi silno lepo prenovljeno. Za toliko vesélo in častito godovanje bi si gosp. fajmošter ne bili mogli boljiga govornika poiskati. Verh téga, de so zgovoren, razumen in pobožen govornik, so tudi iskren in izobražen Slován. In takó je prišla k lepimu godu lépa beséda v lepi obléki. Kakor je pobožno sercé razveselila, bi bila tudi narbolj učenimu Slovencu vsa ušéc; ne de bi si bila le količkaj v ptušino zašla. Gospóda in kmet, duhovšina in ljudstvo, vse je bilo pazno in mirno pri céli govorici. Le prehitro nam je ta lépa ura minila; modre besede pa — pač tudi zlate jabelka v zlati posodi — bodo gotovo vsim dolgo dolgo v spominu ostale! Po sveti maši, ktero so zgorej pohvaljeni gospod téhant v sredi mnogih duhovnov častito péli, se nas je velika družina v farovž podala, kjer smo okoli ljubiga gostivnika takó dolgo veseli pomen obhajali, de so se svetle zvézde na nebi prikazale. S.

Dopis iz Celja.

Ponedélník 19. Prosénca so umerli v Celji v 92. letu svoje starosti blagorodni gosp. Baltažar žlahtni Ciernfeld, vitez c. k. reda sv. Leopolda, doslužen c. k. svetovavec deželnega poglavarstva in kresijski poglavar, častni mestnjan Celjskiga mesta in ud c. k. kmetijskih družb na Štajarskim in Krajskim, prečasten in mnogo ljubljén mož. Tudi na Krajskim so rajniki še v dobrim spominu, kjer so pred več leti poglavar c. k. Postojnske kresije bili. — V sredo, 21. dan imenovaniga mesca je bil Njih slovesen pogreb. Celó mesto in mnogo družih ljudi iz bližnjih in daljnih krajev so Jih na véčno pokojiše spremili in Jim poslednjo čast skazali. J. Š.

Nekaj za premišljevanje o pustu.

Dunajske Novice so unidan na znanje dale, de število po vsih césarskih deželah, razun Ogerskiga in Hrovaškiga, v letu 1844 poročenih ljudi zneslo skupaj 179782, potem takim 5521 menj ko v letu 1843. Samó na Českim in Sležkim so jih več ko pretečeno leto poročili in sicer na Českim 618, na Sležkim pa 152 več. Po vsih družih deželah jih je pa menj v zakonski stan stopilo, ko v letu 1843; na priliko: na Štajarskim v letu 1843 je zneslo število ženinov in nevest 6570, v letu 1844 pa 5959, torej 611 menj; na Koroškim 1662, v letu 1844 pa 1598, torej 64 menj; na Krajskim 3243, v letu 1844 pa 3122, torej 121 menj; na Primorskim 3846, v letu 1844 pa 3763, torej 83 menj; v Dalmaciji 2977, v letu 1844 pa 2918, torej 59 menj.

Kaj neki je tega vzrok? Če jih je zató menj v zakonski stan stopilo, kér so dobro prevdarili, de bi ne mógli žene in družine pošteno prerediti, je práv, de so samei ostali; vsak drugi vzrok pa kakoršni si bodi je napak.

Somenj o sv. Pavlu v Ljubljani.

Ni ne res, de bi sedajni časi slabi bili. Prašajte štacunarje, in povedali vam bodo, de so ta somenj grozno veliko drazih židanih rut ženstvu poprodali, od 3 do 4 gold. eno! Naše kmetice so od dne do dne bolj košate, v oblačilu bolj ošabne; kam bo to peljalo? Štacunarji se sicer smeja — kmetíje pa na kant gredó. Zadnji čas je, de bi pametni gospodarji zoper napuh svojih mlajših družbo napravili, ktere namen bi bil, prevzetnost v oblačilih zatirati. Že hlevska dekla nosi židano ruto s srebrnimi in zlatimi rožami, zatorej takó srebra in zlata pomanjkuje. Ni dosti, de nektere gospóske ženske krila nosijo, de so bolj sodu, ko človeku podobne — se že take spake tudi med kmetiški dekličji vidijo. Ali véste, ljubi kmetje, zakaj je pšenica vedno dražji? Poglejte košate ženske krila in zvedili boste odgovor na to vprašanje. Vsaka ženska zdej potrebuje na leto 5 funlov štirke — štirka je pa iz pšenice narejena; torej nje kup raste, več ko ženske za krila štirke potrebujejo. Tode brez zamere poštirkanek dekleta! saj vém, de vam take pridige globoko v serce ne gredó; moj namen je bil le, vam pokazati, de ste vé krive, če srebra in zlata manjka, in de je pšenica v kupu poskočila. Dr. B.

Urno, kaj je noviga?

(V Peštu na Ogerskim), kjer ima toliko lepe goveje živine, je pretečeni mesec veljal funt govejiga mesá 14 krajc. slabiga denarja, to je nemalo menj ko 6 krajc. srebra; sernje mesó pa le 4 krajc. srebra funt. Čuden kup!!

(Zima) je v južnih deželah Španskiga in Francozkiga práv huda, snegá in ledú imajo na kupe. V Ljubljani imamo še zmíraj mehko vreme, brez snegá.

(Še en nanavadni prikazik letašnje zime). 28. dan pretečeniga mesca je gosp. Fleišman v botaniškim vertu, brez de bili na njem zemljo kaj prekopal, dva po tleh lezeča kebra (Maikäfer, Scara-beus Melolontha L.) našel.

(Döbler) je že v Ljubljani.

Vganjka.

Peter in Pavel sta pasla ovcé. Peter pravi: daj mi, daj Pavel! eno svojih ove, de jih bova obá enako število imela. Pavel mu odgovori: daj mi rajši tí eno od svojih, de jih bom jez še enkrat toliko imel, ko ti. — Koliko jih je vsak zmed nju imel? J. P.

Znajdba vganjke v poprejšnjim listu je:

Bankanote.

Žitni kup.	V Ljubljani		V Krajnju	
	31. Prosénca.		26. Prosénca.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače....	1	57	2	6
1 » » banaške...	2	8	2	6
1 » Turšice.....	1	15	1	15
1 » Soršice.....	—	—	1	45
1 » Rěži.....	1	35	1	40
1 » Ječmena.....	1	17	1	20
1 » Prosa.....	1	9	1	15
1 » Ajde.....	1	3	1	—
1 » Ovsa.....	—	51	—	51